SKYDDS- OCH UTROTNINGSMEDEL.

Bohvete som skyddsmedel mot »fällmask». En amerikansk landtbrukare har under femton års praktik funnit, att om bohveteplantor nedplöjas å ett fält, den kommande grödan bevaras mot angrepp af nämda skadedjur. År 1888 visade sig detta tydligast, ty på den del af fältet, där medlet användes, visade sig inga skadeinsekter, men å den andra delen däremot blef säden totalt förstörd. Hos grannarne voro larverna äfven talrika, ty där hade inga sådana mått och steg blifvit tagna. Ins. Life. 1888, s. 15.

Mot jordloppor. Under vistelsen i Halland 1887 hörde jag flera personer beklaga sig öfver, att de nyss uppkomna rotkålsplantorna blifvit nästan totalt förstörda af dessa små skadeinsekter. Vid ett besök på Qvibille hos riksdagsmannen Holm märkte jag dock, att i hans trädgård plantsängarne befunno sig i ett utmärkt skick, i det kålrotsplantorna där växte frodiga och hade en frisk och mörkgrön färg. Då trädgårdsmästaren tillfrågades om orsaken till detta i orten något ovanliga förhållande, lemnade han den upplysningen, att allt berodde därpå, att plantorna vattnats med en svagare lut af sot, aska och vatten.

Apotekaren H. Thedenius har skyddat plantor mot samma slag af ohyra genom att beströ dem med sågspån, som blandats med något kreosot eller karbolsyra.

Sätt att fördrifva väggohyra. Samme man har äfven funnit såsom säkert utrotningsmedel för vägglöss i boningsrum, om dessa nytapetseras och blysocker tillsättes det därvid begagnade klistret.

Ett annat medel skall bestå däruti, att man tilltäpper alla springor, som lemna luften genomgång, och sedan två eller tre gånger efter hvarandra uppfyller rummet med svafvelrök. Ju längre man kan få denna att kvarstanna, desto bättre.

Myror lära, enligt en persons utsago, som själf användt medlet, kunna bortdrifvas från boningsrum medelst karbolsyra eller karbolsyrad kalk, som utströs på de platser, där de hafva sitt tillhåll.

S. L.